GODEFRIDUS ADMONTENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 121r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25968
Copyright: Admont, Benediktinerstift

est dedimus. Hunc paralyticũ id ẽ spm nrm p peccatũ confractum
æ infirmũ de lecto carnalis quietis surgere nolentẽ nec valentem
necesse ẽ ut habeat offerentes se dno. Qui s istu offerentes. nisi sca
desideria bone voluntates. innoxie cogitationes. Non enim nisi
istis offerentib. potest sanari nr spe. s; diu desidio bonis accendi
mur: diu cogitationib scis sursum extendim. longe a salute
nra ñ erimus. s; ab eo q semp desideriis iustis presto ẽ salutem dona
bm. Q d conseqmur in facto æ fide istox offerentiũ edocemur:
Et videns inq ibe fide illox. dixit paralytico. Confide fili.
remittunt tibi peccata tua. Videre di. ẽ diligere di. Videt
fide istox offerentiũ. qa amat æ appbat desiderũ æ fidem
pauptũ suox. dicit paralytico. diu condis nri satisfacit desidio.
Suũ enim dicere. ẽ ei facere. Confide fili. remittunt tibi peccata.
Admonet ut tãq filius confidens. cor fidiu habeat ad dm. qa
in hoc ẽ. fides que p dilectionẽ opat. ut ame oma æ sup
oma ds diligat. deinde proximus. quẽ nta sincere amplecti
æ amare debemus. ut nulla amaritudinẽ ut indignationẽ
contra eũ habeamus. scientes qd p hoc peccatox remissionẽ me
ritam. s; qa temptatio ẽ vita hominis sup terram. æ ut salemon
ait. semp malis ẽtra bonis. æ bonis contra malis surgit. insur
gentes aduersis nos tẽptationes denotant eis subiungit. Et ecce
quida de scribis dixerunt intra se. Hic blasphemat. P scribas in
telligi possunt homines illi. quib ds sapiẽtiã suã dedit. æ in
sapiẽtia sua erudiuit. qs sua inusitata doctrina doctores
fecit. quã ullus doctor p litterã sonantẽ exterior cos docere pos
sit. Magnũ ẽ hoc omipus di donũ. si p humilitatis custodiẽ
bonum. s; qa plerq; data s a do sapiẽtiã ad ppam magis q
ad di reconquere moliunt glam. ideo posuit quida id ẽ
singulares. qa tales de sua putant se habere singularitate.
qd dei solum accepunt bonitate. Inde hec tam quia ds suos
Vi patiẽ pire.